

Sygn. akt III Ca 1354/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Teresa Kołeczko – Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko P. U.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z 23 lutego 2015 r., sygn. akt II C 1496/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3036,06 zł (trzy tysiące trzydzieści sześć złotych i sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od 12 maja 2014r.,

b. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

c. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 717 zł. (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 400 zł (czteryście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Teresa Kołeczko-Waclawik

Sygn. akt III Ca 1354/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z 23 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo, którym powód, jako nabywca wierzytelności (...) Banku (...) S.A. w K. z tytułu umowy pożyczki, dochodził zapłaty przez pozwanego P. U. kwoty 3036,06 zł z odsetkami. Przyczyną oddalenia powództwa było stwierdzenie przez Sąd, że powód nie wykazał legitymacji do wystąpienia z żądaniem.

W apelacji powód w oparciu o zarzuty sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, naruszenia prawa procesowego i materialnego a to art. 232 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 233 1 k.p.c. i art. 339 § 2 k.p.c. domagał się zmiany wyroku przez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 3036,06 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu i zwrotu kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

W postępowaniu przed sądem I instancji powód złożył poświadczone kopie: umowy pożyczki z 5.5.2010r. (k. 38-40), oświadczenia pozwanego o poddaniu się egzekucji (k. 41), wypowiedzenia umowy (k. 42), bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez pierwotnego wierzyciela (k. 43), postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na rzecz pierwotnego wierzyciela (k. 44), wyciągu ramowej umowy przelewu i przeniesienia wierzytelności z 19 lipca 2013r. (k. 24-26), załącznika do umowy ramowej w zakresie wierzytelności pozwanego (k. 27-29), zawiadomienia kierowanego przez pierwotnego wierzyciela do pozwanego o przelewie i przeniesieniu wierzytelności na rzecz powoda (k. 35), przesądowego wezwania do zapłaty (k. 36), wyliczenia odsetek (k.46).

Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył wyjaśnień ustnie ani na piśmie, nie zgłosił żadnych zarzutów i w rezultacie Sąd Rejonowy wydał w sprawie wyrok zaoczny.

Podstawę faktyczną wyroku zaocznego określa art. 339 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd zobowiązany jest bez przeprowadzania postępowania dowodowego przyjąć za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, jeżeli nie budzą one uzasadnionych wątpliwości i nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powód wskazał w pozwie, że na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w K. w dniu 19 lipca 2013r. nabył wierzytelność tego podmiotu wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki. Do pozwu dołączył poświadczone kserokopie wskazanych wyżej dokumentów.

Trafnie wywodzi apelacja, że w tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy powinien był w oparciu o art. 339 § 2 k.p.c. przyjąć za prawdziwe twierdzenie powoda o zawarciu umowy przelewu wierzytelności. Następnie fakt ten poddać ocenie w świetle norm prawa materialnego.

Wobec posiadania przez powoda dokumentów dotyczących zawartej przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z pozwanym umowy pożyczki, (na fakt posiadania tych dokumentów wskazywać może przedstawienie ich kserokopii), ujawnienia należności pozwanego w księgach rachunkowych powoda, złożenia kserokopii umowy przelewu wierzytelności - twierdzenie powoda o zawarciu umowy cesji nie budzą wątpliwości.

Przeto za nieuprawnioną uznać należało ocenę Sądu Rejonowego, iż powód nie wykazał legitymacji czynnej w sprawie. Przed wniesieniem pozwu powód listem poleconym którego nadanie wykazał (zestawienie listów poleconych z 19.8.2013r. k. 37) wzywał pozwanego do zapłaty należności wyliczonej na dzień wezwania na 2825,24 zł. Po doliczeniu do powyższej kwoty dalszych odsetek, dochodzona należność określona została na dzień wniesienia pozwu na kwotę 3036,06 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie 505^{1o} k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w oparciu o przepis art. 720 k.c. w zw. z art. 509 i 510 § 1 k.c. i orzekł jak w sentencji.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 359 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 481 k.c. W pozwie powód domagał się zasądzenia od pozwanego odsetek ustawowych i umownych, ale we wnioskach apelacji wnosząc o zmianę wyroku, żądał zasądzenia kwoty 3036,06 zł z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu. W tych okolicznościach w związku ze wskazaną wyżej regulacją sąd odwoławczy zasądził na rzecz powoda odsetki ustawowe oddalając dalej idące żądanie pozwu w tym zakresie.

Ponieważ powód wygrał proces, o zwrocie kosztów orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w tym o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 3, a w postępowaniu

odwoławczym w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez Radcę prawnego ustanowionego z urzędu z 28.9.,202r. (Dz. U. 2013. 490. t.j.)

SSO Teresa Kołeczko-Waławik